विहाय (2. वि + हाष) adj. 1) zornentbrannt MBB. 3, 15782. सहाष ed. Bomb. — 2) frei von Zorn MBB. 3, 11394.

विरोह (von 1. तृत् mit वि) m. 1) das Ausschlagen (von Pflanzen): मुक्त VARÂH. BRU. S. 46,28. हेर् BUÂG. P. 6,9,8. — 2) Pflanzstätte (in übertr. Bed.): कोर् कलेवरमशेषकृतां विरोह: BuÂG. P. 7,9,25.

विरोक्षा (von 1. क्लू mit वि simpl. und caus.) 1) adj. vernarben —, heilen machend: त्राण ं देश. 89, v. 1. für विरोषणा. — 2) m. N. pr. eines Schlangendämons MBH. 1,2150. — 3) das Ausschlagen (von Pflanzen) Nig. 6,3. क्तिस्प MBH. 12,6837. प्राप्त ं Varâh. Bah. S. 46,88. des Jûpa Kâti. Çg. 25,9,15. Çâñkh. Gahi. 5,8.

विहाल्ति (2. वि + हा $^{\circ}$) m. N. pr. eines Mannes gaṇa गर्गादि zu P. 4,1,105. — Vgl. वैहाल्ति und वैहाल्तिए.

विरोक्ति (von 1. ह्यू mit वि) adj. ausschlagend, treibend: म्रकाल o Suça. 1,224,21.

विल in der Verbindung श्रम्भा ेपानप: Kunhaas. 6, 39 equi e Vila oriundi Stenzlea. Nach Med. ist विल (s. u. बिला) ein N. des Pferdes Ukkaiḥçravas, welche Bedeutung hier passen würde.

विलत (2. वि + लत्) adj. (f. ञा) 1) kein bestimmtes Ziel (vor Augen) habend: विलती वीतते दिश: VAGBH. 7, 12. °दिष्टि Spr. 1749, v.l. — 2) = विस्मयान्वित AK. 3, 1, 26. = वीतापन H. 433. beschämt, verlegen KATHÅS. 36, 35. 39, 15 (स वि ° zu lesen). 45, 248 (स वि ° zu lesen). 46, 73. 72, 352. 108, 155. 124, 135. PAŃŔAT. 147, 4. °मनस् 29, 15 (= 25, 22 ed. orn. विलतानन ed. Bomb. 30, 5). न्नीडा॰ ÇÃK. 132. द्र्यमङ्ग॰ KATHÂS. 44,60. सविलत्तम् adv. PAŃŔAT. 209, 13. सविलत्तिस्मतम् adv. Мұйби. 90, 17. PAŃŔAT. 19, 16. विलतिस्मतम् (!) 215, 25.

विलन्म (2. वि + ल°) adj. (f. ग्रा) 1) verschieden dem Charakter, dem Wesen nach, ungleich, unterschieden Suga. 1,61,4. Buashap. 113. NILAK. 169. SAH. D. 24,12. SARVADARÇANAS. 13,2. 69,12. 76,14. KUSUM. 16,10. क्म्पे धनिना विलत्तपागृक्म् Schol. zu Pras. 7, 5. ग्रत्पत्त Maрись. in Ind. St. 1, 16,11. स्थान त्रय © Видс. Р. 6, 16,61. mit abl.: सर्वस्मादन्यो विलालपा: Nrs. Tâp. Up. in Ind. St. 9, 132. मतम् Çame. zu Bru. Âr. Up. S. 16. 136. SAH. D. 24,10. Verz. d. Oxf. H. 231, a, 38. TTETTO SAMERIAK. 36. Sarvadarçanas. 142,12.fg. भाषा पैशाची भाषात्रयविलत्तणाम् Катиль. 6, 4. 19, 106. Kumârila bei Müller, SL. 510. Çank. zu Kuând. Up. S. 8. MADHUS. in Ind. St. 1, 14, 9. H. 1071. Saj. zu RV. 3, 53, 23. 8, 14, 13. SARVADARÇANAS. 81, 2. 3. 86, 16. 169, 19. Schol. zu KAP. 1, 25. 62. KULL. zu M. 5, 42. Hall in der Einl. zu Samkhjapr. S. 5. Nilak. 32. 166. त्रेली-काविलतपाप्रकृति anders als sie in den drei Welten vorkommt San. D. 55,2. जमहिल्तवणं शिर: Råga-Tar. 3,387. unter sich verschieden so v. a. mannichfach Verz. d. Oxf. H. 188, b, 26. Bulc. P. 5, 6, 6. 10, 46, 31. 11, 10, 8. - 2) nicht näher zu charakterisiren, - zu bestimmen : विल-त्तपात्मन् Bulg. P. 10,70,38. हाया als Erklärung von कापि Schol. zu Kåvıla. 2,268. n. = म्रास्या क्तुप्रन्या AK. 3,3,2. H. 1497. — म्रविल-नपा Kam. Nitis. 8,14 fehlerhaft für श्री लिनपा, wie der Comm. liest. vgl. वैलन्नएयः

विलत्तपाता f. nom. abstr. zu विलत्तपा 1) Sarvadarçanas. 62, 15. विल-तपात n. desgl. Bàdar. 2, 1, 4.

विलतीका (विलत + का) beschämen, verlegen machen: चकार

Катная. 66,53. ्कृत 6,126. गत्या विलत्तीकृतक्सेमकाता Çаит. 21.

विलह्य adj. 1) = विलह्न 1): °दृष्टि (v. l. विलह्न °) Spr. 1749. — 2) = विलह्न 2) Märk. P. 69, 62.

चिलञ्चन (von लङ्क् mit वि) 1) n. a) das Hinüberspringen über: सा-ग्रास्य MBB. 3, 16254. — b) das Anspringen, Anprallen KIB. 5, 29. c) das Jmd-zu-nahe-Treten, Beleidigung KIB. 13,55. महिलञ्चनात् wegen der mir angethanen Beleidigung KATBÅS. 34,41. — d) das Fasten; sg. und pl. Suca. 2,519,1. 374,3. 440,19. — 2) f. ह्या das Hinüberkommen über Etwas so v. a. Ueberwinden: शक्ता न का ऽपि भवितव्यविलञ्चना-पाम् RÅÉA-TAB. 8,2281.

विलक्षिन् (wie eben) adj. 1) überspringend, überschreitend (in übertr. Bed.): तपसा स्वमार्गविलक्षिना Ragn. 15, 53. प्रतीति: शब्दन्यायविल-क्षिनी Karado. 1,75. — 2) anspringend, anstossend an: नभीविलक्षि-भि: सेनारबोराधिभि: Karado. 14,13.

विलङ्घ (wie eben) adj. mit dem oder womit man fertig werden kann, überwindbar: श्रविलङ्घ्या - ईर्ष्या Katuas. 42,161. Davon ेता f. nom. abstr.: उप्प्रेत्याणां भवत्येव नियमाहाजभास्वताम् । भाग्यासक्निस्ति जननेत्रविलङ्घ्यता ॥ so v. a. die Augen der Leute können den Anblick eines Fürsten und der Sonne ertragen Råga-Tar. 8,2288.

বিলাজ্য (2. বি + লাজ্যা) adj. frei von Scham, schamlos Buke. P. 7,4,

विलयन (von 1. लप् mit वि) n. das Jammern, Wehklagen Uttarar. 56,17 (73,10). Hit. 63,20.

विलब्धि (von लभ् mit वि) f. das Wegnehmen Krsuis. 7,24.

विलम्ब (von 1. लम्बू mit बि) 1) adj. herabhängend: ेबाङ्क R. 5,42, 20. — 2) m. a) das Säumen, Zögern, Verzögerung: विलम्बा मे अभवत्तत्र तेन न बर्यागतः R. 6,83,44. गतिं प्रति मुञ्च विलम्बम् Gir. 11,5. वि-क्तिविलम्ब ७, 2. Катиль. 32,92. 34,215. बन्मुखालोकनायेष विलम्बा क्ति कृतो मया ४१,४०. देवस्यागमने जाते। विलम्बः ४६,४०३. तदिलम्बा न कार्या ४ स्य मया 124,61. Bukg. P. 4,26,23. Hir. 99,12, v. l. व्हेताः सदा सत्तेन कार्यस्य विलम्बायागात् Sarvadarçanas. 141,15. Kusum. 34,14. प्र-तिम्रति RAGA-TAR. 8,1283. 1393. कि विलम्बेन R. 3,35,35. म्रलं वि-लम्बेन Duúntas. 73, 10. Ралв. 77, 17. म्रलमितविलम्बेन 73, 11. क्तस्तं विलम्बादागतो ५सि so spät Hir. 68,4, v. l. म्रागतं तु विलम्बेन KATHAS. 60,99. विलम्बेन zu spät Riga-Tar. 8,1116. म्र॰ Tarkas. 50. गमनप्रति-बाधपार् विलम्बार्था चकारे। zeitliches Zusammenfallen Mallin. zu Ragu. 10, 6 bei Stenzler zu Kumaras. 3, 58. म्रविलम्ब adj. Verz. d. Oxf. H. 261, a, 30. सविलम्बम् adv. Rága-Tar. 4, 572. Vgl. म्रविलम्बम् (auch Ha-RIV. 16160) und माचिलम्बम्. — b) N. des 32ten Jahres im 60jährigen Jupitercyclus (vgl. विलम्बिन्) Verz. d. Oxf. H. 331, b, 1 v. u.

विलाम्बक (wie eben) 1) m. N. pr. eines Fürsten Katnas. 47, 83. — 2) f. বিলাদিৰকা (das Pausiren der Ausleerung) eine Form von Indigestion mit Verstopfung Wish 330. Sugn. 2,464,3. 502,5. 518,4. 6. Çanñg. Sañu. 1,7,7. Vagn. 8,28. Verz. d. Oxf. H. 312,6,7. Verz. d. B. H. No. 953. das letzte Stadium der Choleraerschöpfung Molesw. s. v.

विलम्बन (wie oben) n. das Säumen, Zögern, Verzögerung: न ते कार्प विलम्बनम् Hariv. 18685. तव बक् नमं मन्ये नीत्मुकस्य विलम्बनम् R. Gorr. 2,16,17. न कालो ऽस्ति विलम्बने 6,8,45. Hir. 99,12. Gir. 8,17.